

Stockholm, 26, 1906.

Käre älskare!

Det är dubbel anledning
för mig än i dag tillskriva
Eder. Först och främst vill
jag tacka Eder för Eder stora
änkvärdhet att sända mig
vid nyår Eder önskan om ett
gott nytt år för mig och de
mina. Att denna önskan är
litka på hjertigt hård och
uppriktigt menad hos mig
gent emot Eder och Era kära,
stodde mig ej betänka.

Uvärd som gjort mig, om
möjligt, ännu gladare och

Taknemmer stænd mot
Eder an denna Eder kärkomna
heltning, till mig vid älskiften,
an Eder herriga artikel om
skozart med omskrifning af 150.
årsdagen af denna den stönlös
bländ och store förmiddag.
Jag kan icke säga Eder, hur
glad och rönt jag blef öfver,
hord ni, käse märkte, i denna
artikel part om den, som an
min Gud: minnelse. Uaf Taft!

I morgon gifva vi som fest-
föreställning på teatern "Don
Juan" i ny inretning, med
nya decorationer och - jag
hoppa på an säga - med ny
kärlek. Jag har icke haft
så litet en berättelse i denna
nyinretning, och jag gläder

niig ai mon ondeggen se, som
gag alarij stiofodue eladit niig
ai nigon forstääninij. Mycket
kallt og goro bätur, men det
som ä gjordt, ä verkligen
gjordt af den gänstötaste kärlek
till den store, hwars minne ä
nu liva. —

Tack ä en gang för kortet
och Edre ättel och Monat!

Med värdsänna hällning

till fru Grieg

Edre

John Fossell.